

Bakalářská práce

Jméno a příjmení (studentka): Marie Kostecká

Vedoucí práce: ThLic. Pavel Vojtěch Kohut OCD, Th.D.

Posudek vedoucího práce:

Bakalářská práce Marie Kostecké „Žena a duchovní vedení“ v zásadě splňuje jak po stránce formálního členění, tak po stránce obsahové základní požadavky kladené na tento druh písemného projevu.

Práce má poměrně srozumitelné základní rozčlenění: po úvodním přiblížení motivací volby tématu (s. 4-6) předkládá dvě kapitoly: „Mužská a ženská spiritualita“ (s. 7-21) a „Duchovní vedení“ (s. 22-45). Je pravdou, že s ohledem na zadání by si závěrečná část druhé kapitoly, věnovaná ženě jako osobě vedené nebo vedoucí (srov. s. 36-45) žádala, aby tvořila samostatnou kapitolu a představovala syntézu látky předchozích dvou kapitol.

Téma, které si studentka zvolila, je velmi aktuální a potřebné, avšak výsledný produkt přináší čtenáři spíše zklamání. Předkládá totiž velmi schematická tvrzení, často naprosto nepodložená, diktovaná spíše citem než skutečným rozumovým badáním. Omezím se na prezentaci zásadních nedostatků: v první kapitole je to charakteristika mužské a ženské spirituality (s. 14-19), která vyznívá „hodnotícím“, ba moralizujícím způsobem ve prospěch ženy, což znamená jisté nepochopení komplementární odlišnosti muže a ženy v Božím stvořitelském plánu. Kdyby v této souvislosti mluvila autorka o skutečných nebo i domnělých příkořích, kterých se ženám dostalo (a někde namnoze stále ještě dostává) v církevní praxi, nebylo by třeba nic namítat, zdá se však, že ona vnímá mužství negativně a ženství pozitivně *a priori* jako danost stvoření.

Tím větší je pak naše překvapení, když v závěru druhé kapitoly, která by měla tvořit vlastní výsledek badání, dochází takřka k převrácení perspektivy a opačným tvrzením: vedení ženy je tu představováno v podobě tradičních, na úrovni akademické již dávno překonaných klíšé, podle nichž je žena pro duchovního vůdce z mnoha příčin „tvrším oříškem“ a je jí vykazováno jednostranně tradiční místo v životě rodiny a společnosti; naproti tomu žena jako duchovní vůdce je reflektována s jistými obavami, a ačkoli se občas objeví rovněž úvahy o tom, v čem může být duchovní vedení ženou jiné a inspirující, přesto se i zde varuje před úskalími ženského duchovního vedení. Na škodu věci také je, že studentka takřka nezvažuje možnost ženského duchovního vedení mužů, jako by skutečnost duchovního vedení ženou byla „ospravedlnitelná“ pouze předpokladem (mimořádně zavádějícím!), že ženám „lépe rozumí žena než muž“, a proto je někdy dobré, aby duchovním vůdcem byla žena. Jako by muž z duchovního vedení ženou nemohl nic načerpat!

Z hlediska studijního je tak možné konstatovat, že autorka zadané téma příliš nezvládla a vyrovnává se s ním jen s nemalými obtížemi. Ještě větší slabinu ovšem vykazuje, když jde o její vlastní teologické uvažování, případně prezentaci současné teologické reflexe na dílčí témata své práce. *Z hlediska originality a tvůrčího přínosu* je práce rozhodně podprůměrná, vedená předsudečnými mentálními schémata.

S ohledem na uvedené nedostatky se sice kloním k tomu, aby práce mohla být obhajována, avšak aby byla ohodnocena jen jako dobrá.

V Praze dne 31. května 2009

.....
podpis vedoucího bakalářské práce